

רע"פ 1454/21 - פלוני נגד מדינת ישראל

בית המשפט העליון

רע"פ 1454/21

לפני: כבוד השופט י' אלרון

המבקש: פלוני

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בבאר-שבע ב-ע"פ 3732-09-20 מיום 27.01.2020 שניתן על ידי השופטים: ג' שלו, ג' דניאל ו-י' ייטב

המבקש: בעצמו

החלטה

1. לפניי בקשה למתן רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בבאר שבע (השופטים ג' שלו, ג' דניאל ו-י' ייטב) בע"פ 3732-09-20, מיום 27.1.2021, בגדרו התקבל ערעור המשיבה על גזר דינו של בית משפט השלום בבאר שבע (השופטת ז' דולב להמן) בת"פ 8180-07-19, מיום 1.7.2020.

2. כעולה מכתב האישום המתוקן, המבקשה המתלוננת התגרשו זה מזובתאריך 29.6.2019, לאחר שחיו בנפרד במשך כ-9 חודשים והתגוררו בערים נפרדות. בשעות הערב של אותו היום, הבחין המבקש בחשבון הפייסבוק המשותף לו ולמתלוננת בהודעות שקיבלה זו האחרונה מאדם אחר, אותו זיהה כאחד ששהה ברבנות בעת שהוא והמתלוננת היו שם.

בשל האמור לעיל, נסע המבקש לביתה המתלוננת בעיר מגוריה, ומשהגיע לביתה ביקש כי תפתח את דלת ביתה, וכאשר עשתה כן, נכנס לבית ותקף אותה שלא כדין, בכך שאחז בצווארה, חנק אותה, נעל את דלת הבית מבפנים וכופף את ידה השמאלית.

עוד נטען, כי המבקש תשאל את המתלוננת אודות ההודעות שקיבלה בפייסבוק; קילל וגידף אותה; איים כי ישליך אותה לרחוב; "יוציא לה שם" בעיר מגוריה; ושב ותקף אותה בכך שדחף אותה אל עבר הספה מספר פעמים בעודו אומר שהיא "לא קמה היום".

3. המבקש הורשע בבית משפט השלום על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון בכתב האישום המתוקן, בעבירת תקיפת סתם בבת זוג, לפי סעיפים 379 ו-382(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

4. בגזר דינו, שקל בית משפט השלום את העובדה כי מדובר באירוע חד פעמי שאירע כשבני הזוג נפרדו זה מכבר; את עמדת המתלוננת, המתארת את המבקש כ"אדם טוב ואב מסור הקשור מאוד לילדיו"; ואת מדיניות הענישה הנוהגת.

נוסף על כך נשקלה התרשמות שירות המבחן, ולפיה על אף נסיבות חייו הקשות, יש בידי המבקש את הכלים לניהול אורח חיים נורמטיבי; כי הוא מגלה מחויבות גבוהה לטיפול; וכי ההליך הפלילי הוא גורם מרתיע עבורו להישנות התנהלות עוברת חוק.

לנוכח זאת, הורה בית משפט השלום על ביטול הרשעת המבקש; הסתפק בחתימה על התחייבות על סך 5,000 ש"ח למשך 3 שנים, לבל יעבור עבירת אלימות, לרבות איומים; וכן העמידו בצו בפיקוח שירות המבחן למשך שנה.

5. ערעור המשיבה לבית המשפט המחוזי על ביטול הרשעתו של המבקש התקבל.

נקבע כי אין להמעיט בחומרת מעשיו של המבקש, בפרט שכן "מצופה היה שדעתו תתקרר" בזמן נסיעתו לבית המתלוננתו "ימלך מביצוע העבירה"; כי אף אם חומרת העבירה כשלעצמה אינה שוללת את אפשרות ביטול ההרשעה, לא הוכח נזק קונקרטי שייגרם למבקש מהרשעתו; וכי נסיבות חייו הקשות מצדיקות הקלה בעונשו, אך אין בהן כדי להביא לביטול הרשעתו.

לאור האמור, בית המשפט המחוזי הרשיע את המבקש; והשית עליו, בנוסף לעונשים שנגזרו עליו בבית משפט השלום, 3 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור עבירת אלימות למשך 3 שנים.

6. מכאן הבקשה למתן רשות ערעור.

בבקשת רשות הערעור טוען המבקש כי יש לרכך את דרישת הוכחת הנזק הקונקרטי הנדרשת לביטול הרשעת נאשם, ולהכיר אף בנזקים שעלולים להתרחש בעתידוהתעסוקתי- על אחת כמה וכמה בתקופת משבר הקורונה, ולנוכח העבירה וחומרתה שאינם שוללים לכשעצמם את אפשרות ביטול ההרשעה.

עוד נטען כי שגה בית המשפט המחוזי בהרשעתותוך שציין את החרטה הכנה שהביע; מחויבותו לטיפול; והעובדה כי מדובר באירוע חד פעמי.

7. דין הבקשה להידחות.

הלכה היא כי רשות ערעור ב"גלגול שלישי" תינתן אך ורק במקרים חריגים, המעוררים סוגיה משפטית עקרונית רחבת היקף, או במקרים בהם קיים חשש לעיוות דין מהותי או אי צדק קיצוני (רע"פ 538/21 פלוני נ' מדינת ישראל (4.2.2021)).

הבקשה שלפניי אינה נמנית עם מקרים חריגים אלה, ודי בכך כדי לדחותה.

8. בית משפט זה שב וקבע כי לא די בחשש אפשרי שהרשעה תפגע בעתיד המקצועי של נאשם כדי להצדיק ביטול הרשעתו, שהרי פגיעה זו היא תוצאה ישירה מהוכחת אשמו של אדם בהליך פלילי (רע"פ 2768/18 סיוון נ' מדינת ישראל, פס' 14 (12.6.2018)).

9. זאת ועוד, חומרת העבירה ונסיבות ביצועה במקרה דנן אינן קלות כלל ועיקר. תופעת האלימות במשפחה, הפוגעת קשות בתחושת הביטחון של בני המשפחה בכלל וקורבן האלימות בפרט, דורשת מדיניות ענישה מרתיעה, על מנת להביא למיגורה (רע"פ 340/21 מסרי נ' מדינת ישראל, פס' 10 (28.1.2021)).

בעניינו של המבקש מתווספת חומרה יתרה למעשיו. כעסו של המבקש על ההודעות שקיבלה המתלוננת לא שכרבההלך נסיעתו לביתהמתלוננת; והוא כילה בה את זעמו, שעה שתקף אותה מספר פעמים בכוחניות ואלימות פיזית ומילולית.

10. לא נעלמה מעיני דרך השיקום הארוכה שעבר המבקש ושעתיד עוד לעבור. ואולם, כידוע שיקולי שיקום אינם חזות הכל, ולצידם ניצבים שיקולי ענישה נוספים, ובכלל זה עקרון הגמול, ההרתעה וההגנה על שלום הציבור (רע"פ 2486/19 נאטור נ' מדינת ישראל, פס' 10 (11.4.2019)).

11. ממילא עשה בית המשפט המחוזי חסד עם המבקש שעה שהסתפק בעונש של מאסר מותנה בלבד וזאת בשל נסיבותיו האישיות.

12. אשר על כן, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, כ' באדר התשפ"א (4.3.2021).

שׁוֹפֵט
